

אמה בעיר הגדולה

זהר סובל
עטר פורמן
יעל קמיניץ
יותם שוורץ

תכירו אותי, אמה זהו שמי.
אני רגילה לגור בקיבוץ עם שטחים פתוחים ודשא ירוק.

לאחרונה עברנו קצת רחוק...

זה מגניב להיות במלון אבל אולי לא המון.
בכל זאת אנחנו נהנים, למרות שאנחנו מצטופפים.

בעיר יש המון אנשים ורעשים

וזה מלמד אותי הרבה דברים מרגשים.

מחר אני מתחילה גן חדש והחשש מורגש.

כל חברה מהקיבוץ תתחיל מחר בגן אחר,
אבל הבטחנו זו לזו שנתראה בכל פעם שיתאפשר.
אמא הציעה שנקבע ביום חמישי בכל שבוע מחדש
ושבטוח נפגש, אין חשש!

זה לא קל להתחיל הכל מהתחלה,
יהיו בגן ילדים שאני לא מכירה.
אבל אמא אמרה לי שזה בסדר לפחד,
ושאני גיבורה,
ושזו הזדמנות מופלאה לחוויה קצת שונה.

אבא הציע שאביא איתי משחקים שאני אוהבת,
ואציע לכל הילדים במעגל לשבת

לקראת השינה ההתרגשות חזרה ואמא אותי חיבקה.
בחדר במלון כולנו קרובים וזה עשה לי מאוד נעים.

התהפכתי במיטה מצד לצד,
ולכן אחי הציע לי שנשחק את המשחק הנחמד.
איזה כיף שבכל פעם שאני מפחדת,
יש משחק שעוזר לי להרגיש מוגנת.

בבוקר אחותי עזרה לי לבחור שמלה,
כי זה מה שעזר לה בהתחלה,
ואפילו הסכימה להשאיל לי זוג נעליים שלה!

הגן נראה שונה ממה שאני רגילה,
אבל הגננת הייתה ממש מקסימה.
היא קיבלה את פניי בחיוך גדול,
ואמרה לי שהיא פה בשבילי להכל!

שיחקתי הרבה משחקים,
ציירתי ציורים ושרתי שירים,
היום עבר ממש בנעימים.

רציתי להגיד לכל הילדים שלגן חדש מגיעים,
זה בסדר לחשוש ואפילו לפחד,
רק אל תשכחו שתמיד יש מי שדואג!
גם כשההורים בבוקר הולכים,
הגננת והילדים איתך נשארים,
יש מקום לשתף בכל מה שמרגישים,
יהיה מי שיקשיב ואת המצב רוח ירים!